

Wereldreizigers PROVENCE

Frank en Judith Molenaar vliegen parttime voor de KLM. De andere helft van hun tijd wonen ze in de Provence, waar ze een vakantiehuis verhuren. Een plek waar maskers uit Oeganda en sap van hun eigen druiven harmonieus samenkomen.

TEKST CATHELIJNE VAN VLIET BEELD FRANK MOLENAAR (FABFRANK.COM)

Frank Molenaar is net terug uit Singapore. Hij vliegt als businessclass-steward de wereld over en bevindt zich zo'n tien dagen per maand in exotische oorden. De rest van de tijd woont hij tussen de wijngaarden van de Côtes du Rhône in de Vaucluse, vlak bij het dorp Roaix. Suf van de jetlag ruimt hij de tafel leeg na zijn welkomstlunch, klaargemaakt door zijn vrouw Judith Derksen, die ook parttime als stewardess werkt. Dochter Luna van zeven danst om hem heen en is blij dat hij terug is. Even omschakelen naar een andere wereld. "Gisteren liep ik in een museum aan het andere eind van de wereld en ging ik stappen met collega's, vanochtend was ik nog omringd door vierhonderd passagiers. Nu is het weer tijd voor mijn oude kleren; ik mag weer gaan klussen." Sinds een jaar verhuren Frank en Judith achter hun huis een *gîte* voor vier personen met een stuk eigen tuin, waarin cypressen en amandel-, olijf-, en kersenbomen staan. Het huis wordt omringd door wijngaarden en *grande randonnée*-wandelroutes, met aan de horizon de Mont Ventoux. Een deel van de wijngaarden is van hen. Frank: "Ooit willen we biologische wijn gaan maken. We hebben op een rommelmarkt al een oude wijnpers gekocht. Maar voorlopig houden we het op zelfgemaakt druivensap; ook erg lekker!"

Het is hun derde huis sinds ze in 2005 naar Frankrijk zijn emigreerd. Toen ze elkaar nog maar net kenden, bezochten ze samen de ouders van Frank, die in de Provence woonden. Ze zagen er een huis te koop staan en besloten het zonder lang nadenken te kopen. Ze verhuisden en verhuurden een deel van het pand aan toeristen. Maar als snel kwamen ze erachter dat het niet ideaal is altijd gasten over de vloer te hebben. Ze kochten daarom een oud dorps huis in Villedieu, knapten het op en verhuurden hun oude huis in zijn geheel. Toen ook dat goed liep, begon het weer te kriebelen bij Frank. "Ik zat om één uur 's nachts op internet te kijken en zag dat er vlak bij ons dorp een oude boerderij met 2700 m² grond te koop stond. Het huis was *à renover*. Met andere woorden: nog net geen ruïne. Inderdaad moesten het dak en het elektriciteitsnet worden vervangen, maar toch hebben we het een paar dagen later gekocht. We konden een goede lening krijgen omdat we het wilden isoleren volgens ecologische normen."

GEEN LAVENDELZAKJES

Na acht maanden verbouwen werd de garage een stijlvolle *gîte*. Hoewel er geen zwembad bij is, werd het huisje achter elkaar volgeboekt. "Juist omdat we geen zwembad hoefden >

“Het huis was *à renover*. Met andere woorden: nog net geen ruïne”

De voormalige garage kreeg een licht interieur met opvallende details, zoals de in de muur gemetselde wijnflessen

Cacaobonen uit Thailand

Klaprozeveld met uitzicht op Vinsobres

“We zijn Fransers geworden in de zin dat we beter in staat zijn niets te doen”

aan te schaffen en te onderhouden, kunnen we onze verhuurprijs zo laag houden. We geven onze gasten tips over meertjes en rivieren in de omgeving waar je rustig kunt zwemmen en na afloop zeggen ze altijd dat ze een zwembad niet hebben gemist.”

De voormalige garage is opvallend licht en ingericht met houten meubels en stoffen in natuurtinten. Aan de muur hangen een masker uit Oeganda, een rammelaar uit Peru en een olifantenbel uit Thailand. Deze vondsten, meegenomen van hun reizen, gaven de gîte de naam Tour du monde. Paarse lavendelzakjes en tafelkleden met zonnebloemmotief zouden hier uit de toon vallen. “Het enige Provençalse is dat we de muren hebben afgesmeerd met een oud zandmengsel, zodat we dat beige en lichtgele effect kregen wat hoort bij oude huizen uit de streek. Ook hebben we op rommelmarkten in de buurt wat meubels en het servies gevonden.” Want Ikea is taboe. Liever geeft Frank spullen een tweede leven, zoals de oude steunbalken van het huis waar hij een tafel van maakte.

MADAME KLM

Het duurde even, maar nu zijn ze goed geïntegreerd. “We trekken vooral naar ons eerste dorp, Villedieu, waar het leven toch wat ‘wereldser’ is en waar onze dochter op school zit. Judith staat daar bekend als ‘Madame KLM’ en is voorzitter van de activiteitencommissie van de school. Ik hoorde dat het dorp zo’n dertig jaar terug op leeglopen stond. De bakker en de school konden het bijna niet meer redden. Maar toen kwamen er wat Noord-Europeanen wonen die de dorps-economie weer aanzwengelden. Nu zitten de terrassen op het centrale plein ’s zomers elke avond vol en hebben we het ene na het andere dorpsfeest. Aan de ene kant mopperen de oudere Provençalen over de buitenlanders die de prijzen van hun huizen laten stijgen. Aan de andere kant zijn ze ook blij dat we hun dorp weer leven in hebben geblazen en de oude Provençaalse sfeer in ere hebben hersteld.”

Voor hun emigratie hadden Frank en Judith een druk leven in het centrum van Amsterdam. “Vooral Judith was constant aan de telefoon en wilde overal bij zijn,” vertelt Frank. “Ik was me al een beetje aan het terugtrekken en woonde in de bossen van Zeist, want ik had er genoeg van dat mijn ‘buitenleven’ een balkonnetje in Amsterdam was. Als kind heb ik op het platteland gewoond en nu begon ik terug te verlangen naar picknicken, vogels kijken, wandelen en fietsen, zoals in mijn jeugd. In Frankrijk zijn we pas echt goed gaan beseffen hoeveel voldoening het geeft om iets langzamer te leven. We zijn Frans geworden in de zin dat we beter in staat zijn niets te doen. Zo hebben we geleerd ook op een gewone dag uitgebreid te gaan lunchen met een glas wijn. Of een beetje te hangen in je hangmat. Je remt jezelf hier af. Behalve van de clichés, zoals het mooie weer en het lekkere eten, geniet ik vooral van de vrijheid die ons eigen stuk grond ons geeft. Lekker een beetje in de tuin rommelen en klussen. Omdat ik hier ontspanner leef, heb ik ook tijd om andere hobby’s te herontdekken, zoals fotograferen. Ik heb al vele bruiloften in de streek vastgelegd.”

FRANSE DOCHTER

Wat Frank betreft, is Frankrijk het land waar ze oud zullen worden. “Ik mis niets uit Nederland. En heel belangrijk: Luna is Frans. Ze spreekt wel Nederlands, maar wil absoluut niet dat we haar een Nederlandse noemen.” In het begin kende hun Franse idylle ook een schaduwkant, omdat vrienden maken langer duurde dan verwacht. “Echt goede vrienden maak je meestal tussen je twintigste en dertigste jaar, dus als we binnen Nederland waren verhuisd, hadden we misschien hetzelfde probleem gehad. Er wonen hier ook veel gepensioneerden en wij waren juist op zoek naar mensen die niet alleen geld willen uitgeven, maar ook geld moeten en willen verdienen. Een ander nadeel van het leven hier is dat het moeilijk is iets snel te regelen. Ik hoor Fransen wel eens zuchten dat als buitenlanders iets gedaan willen krijgen, het dan gisteren al klaar had moeten zijn. Het werktempo in

het binnenland is langzamer. In steden als Nice en Marseille is dat waarschijnlijk anders, dus ik weet niet of het typisch Zuid-Frans is. Die relaxte houding zie je trouwens ook vaak terug in de inrichting van de huizen. Bij veel Franse vrienden is het interieur een ratjetoe. Het interesseert ze niet veel hoe hun huis eruit ziet, ze gebruiken hun geld liever uit aan eten-tjes en aan drankjes op een terras. Ik vind het verrijkend om na te denken over die cultuurverschillen.”

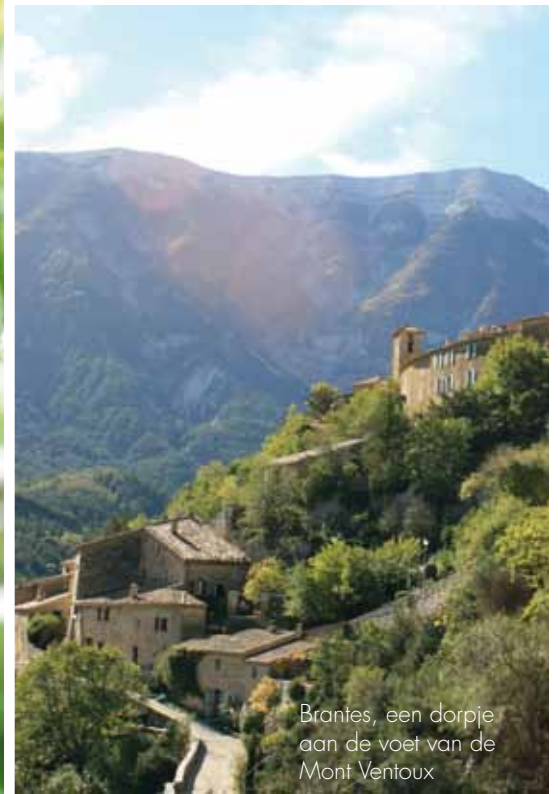
Frank is nog niet uitgedroomd. “Nu de gasten toestromen, is het tijd om ons eigen huis mooier te maken, want daar zijn we nog niet echt aan toe gekomen. Verder zou ik ooit een paar maanden per jaar in Azië willen wonen. Het liefst wil ik zelfvoorzienend leven in een ecologisch verantwoord huis. En dan zonder compromis; dus niet meer aangesloten zijn op de waterleiding en het elektriciteitsnet, maar autarkisch leven met dieren en een moestuin. Misschien komt er daarom wel een vierde, dit keer volledig zelf gebouwd huis. Nu moet ik alleen nog mijn vrouw zien te overtuigen!”

www.gitetourdumonde.com

Linksboven:
Lunchen in de
eigen wijngaard.
De hellingen
van de Côtes du
Rhône Villages

Boven: het woon-
gedeelte van
Frank en Judith
Rechtsonder:
de feestelijke
sleuteloverdracht
toen ze het huis
kochten

>

Brantes, een dorpje aan de voet van de Mont Ventoux

Luna tijdens de eindejaarsuitvoering van school

TIPS VOOR DE VAUCLUSE (PROVENCE)

- Restaurant La Fleur bleue van David en Fiejette Worm in Crestet. Fiejette is een geweldige gastvrouw en David kookt als ervaren chef-kok verrassend en op hoog niveau. www.lafleurbleue.fr
- De brocante bij het oude treinstation van Carpentras. De grootste in de wijde omgeving, met vier keer per jaar meer dan vijfhonderd kramen.
- De beklimming van de Dentelles de Montmirail (GR-wandelroute). Rijd met de auto tot aan de voet. De bergkam lijkt heel hoog, maar binnen dertig minuten sta je boven en heb je een prachtig uitzicht.
- Boodschappen doen in de biologische supermarkt van Vaison-la-Romaine.
- Ontbijten bij de bakker op het dorpsplein van Faucon.
- Loungen in wijnbar Domaine de la Roche Buisière in Faucon; een modern terras met een geweldig uitzicht op de wijngaarden.
- Bezoek aan de lavendelvelden van Sainte-Jalle (in juni en juli).
- De boerenmarkt in Vaison-la-Romaine op dinsdag-, donderdag- en zaterdagochtend (bij de rotonde voor het begin van de grote markt).
- Dansvoorstellingen en concerten in het Romeinse amfitheater van Vaison-la-Romaine (juli en augustus).
- Klassieke concerten op mooie locaties (juli en augustus). musiquesdanslesvignes.com

Dertig jaar geleden liep het dorp bijna leeg, nu zitten de terrassen vol en hebben we het ene na het andere dorpsfeest

